

Fidesz Országgyűlési Képviselőcsoportja
Dr. Czira Szabolcs
országgyűlési képviselő
1054 Budapest, Széchenyi rkp. 19. (36-1) 441-5395

Országgyűlés Hivatala

dr. Szili Katalin

Irományszám: K/15789.

írásbeli választ igénylő kérdés

az Országgyűlés Elnöke részére **Érkezett: 2005 APR 19.**

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapítása” címmel a Hárszabály 91. §-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Dr. Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

A 365/2004. (XII. 23.) Kormány rendelet 2005. január 1-i hatállyal módosította a települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályairól szóló 242/2000. (XII. 23.) Kormány rendeletet.

A módosítást követően felmerülő, az alábbiakban összegzett jogértelmezési problémák miatt kérem a jogszabály megvizsgálását, és a helyes jogértelmezésnek megfelelő gyakorlat kialakításához szükséges segítő iránymutatását.

A fent említett kormányrendelet 7. § (2) bekezdése a folyékony hulladékkal kapcsolatos közszolgáltatás esetén az egységnyi díjtétel meghatározásához kétféle szempontot közöl. Az egyik az **elszállításra kerülő** folyékony hulladék, a másik az **ingatlanon keletkező** folyékony hulladék mennyiség egységnyi térfogatának kezelési díja.

A két számítási módszer egymáshoz való viszonya azonban nem egyértelmű. A rendelet kivételként írja ez utóbbi alkalmazásának lehetőségét, ezzel azonban – véleményem szerint – olyan esetben is megállapít összegszerűséget, amikor nincs tényleges ellenszolgáltatás, hiszen ha elszállításra sor kerül, akkor ez lesz az egységnyi díjtétel alapja, ha nem, akkor egy kalkulált ár lesz az irányadó a fizetendő közszolgáltatási díj meghatározásához. A rendelet 4. § (2) bekezdése szerint a közszolgáltatás díjának meghatározásakor annak részeként átalányjellegű díjelem, illetve díj meghatározására kiható vélelem csak a közszolgáltatás jellegével összefüggésben – **a közszolgáltatást igénybe vevők jogainak és érdekeinek figyelembe vételével** – kivételesen alkalmazható. Az idézett rendelkezés lehetőséget ad átalányösszeg megállapítására kivételes esetekben – tehát amikor nincs elszállítás – ezzel azonban olyan helyzetbe kényszeríti a jogalkalmazót, hogy a közszolgáltatást igénybevevő jogait és érdekeit teljesen figyelmen kívül hagyva olyan helyzetre alkalmazza a vélelmezett átalányjellegű összeg megállapítását, amikor közszolgáltatás igénybe vétele nem következik be ténylegesen. Ez nemcsak a rendeletben és az alapul szolgáló hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi LXIII. törvény 23-25. § -ában megfogalmazott elveknek mond ellent, de az 1959. évi IV. tv. (Polgári Törvénykönyv) szerződésekre vonatkozó szolgáltatás és ellenszolgáltatás ténylegességét és arányosságát megkövetelő általános rendelkezéseit is sérti.

A kormányrendelet nagykőrösi vonatkozású gyakorlati alkalmazásával kapcsolatosan további nehézségek merülnek föl.

Nagykőrösön lakó polgárok ingatlanainak körülbelül 30 %-a rendelkezik vezetékes szennyvíz közművel. Ebből következően igen gyakori eset, hogy az ingatlanok egyedi derítővel ellátottak. Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló, 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet hatályba lépése előtt Nagykőrösön az érvényesen kiadott építési engedélyek rendelkezései szerint a felépítmények még nem zárt falú „derítővel” lettek ellátva. Ezeknél fordul elő leginkább az, hogy a szennyvíz-elszivárgás következtében a rendelet 8. § (4) bekezdése szerint meghatározott időszakban nem történik a szolgáltató igénybevételével járó elszállítás. Sok esetben a víziközmű-hálózatra való csatlakozás hiánya miatt a fizetendő közszolgáltatási díj nem lehet a *ba.)* pontban az egységnyi díjtétel és a szolgáltatási mennyiségnek, illetve gyakoriságának szorzata, ugyanakkor nem lehet a *bb.)* pontban megadott egységnyi díjtétel és az ingatlanon keletkező folyékony hulladék mennyiségének a szorzata sem, hiszen az ingatlanon keletkező szennyvíz megállapításához nem áll rendelkezésre az ingatlanon fogyasztott (számlázott) víz mennyisége [7. § (2) bekezdés *bb.)* pontja].

Az alkalmazás során leginkább tehát a különböző fogyasztói csoportok eltérő egyedi körülménye és a jogszabály ezen esetekre alkalmazható nem kellő kimunkáltsága a végrehajtást nehezíti. A nem megfelelő alkalmazás súlyos fogyasztói megkülönböztetéshez vezethet, hiszen például egyeseknél az elszállított folyékony hulladékmennyiség lesz a fizetendő közszolgáltatási díj alapja, míg mások (akiknél nem felróható módon szivárgás van) az elszállítás alacsony gyakorisága következtében kevesebbet fizetnek; ugyancsak vannak, akiknél a fogyasztott vízmennyiség alapulvételével történik a fizetési kötelezettség összegének megállapítása, és léteznek olyanok, akiknél a megadott módszerek alapján nem számítható ki ez az összeg.

A fentiek értelmében kérem a jövőben bekövetkező, tényleges díjfizetési kötelezettség megállapításakor megvalósuló, egyes fogyasztót hátrányos helyzetbe hozó jogalkalmazási gyakorlat megelőzése érdekében, a kormányrendelet értelmezéséhez segítő iránymutatást adni szíveskedjen. Amennyiben a vázolt problémát reálisnak és jogosnak ítéli meg, kérem a szükséges intézkedések megtételét akár jogalkotói szinten is.

Ön szerint értelmezhető-e egyértelműen a 365/2004. (XII. 23.) Korm. rendelettel módosított 242/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet?

Dr. Czira Szabolcs